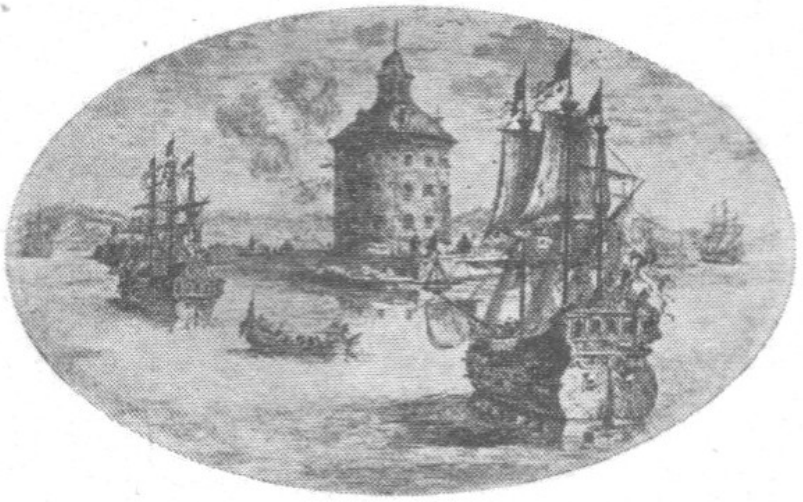

SÅNGBOK

FÖR

VAPENBRÖDERNA

SÅNGBOK

FÖR

VAPENBRÖDERNA

Innehåll.

1. Sverige är mitt allt på jorden.
2. Land, du välsignade.
3. Sveriges flagga.
4. Orsa-marsch.
5. Jag älskar var fur i skogen.
6. Dåne liksom åskan bröder.
7. Kustartillerivisan.
8. Krigarens dröm.
9. Ja vi ska hålla samman.
10. Soldatvisa från 30-åriga kriget.
11. Å hej, vad det går.
12. Sommartider i skärgården.
13. Den gyllene ringen.
14. Landsvägstrall.
15. I sommarens dagar.
16. Calle Schewens vals.
17. "Svarte Rudolf".
18. Kanon I.
19. Kanon II.
20. Dryckesvisa.
21. Sång till helan.
22. Sång till halvan.
23. Sång till tersen.

A.-B. S. Gumælius Annonsbyrås Tryckeri
Stockholm 1936

1. Sverige är mitt allt på jorden.

Text: *H. Jakobson.*
Musik: *H. Heimer.*

Sverige är mitt allt på jorden,
intet är som Sverige skönt,
med de vita fjäll mot norden,
furugördlat, norrskenskrönt!
Här gå fria stolta strömmar,
klar och blå är insjöns våg,
här bo fädrens stolta drömmar
än i trogna söners håg.

Sverige är mitt allt på jorden,
intet är som Sverige rikt,
gav det stundom bark på borden,
var det dock i tro sig likt.
Det har bästa malm i bergen
bästa malm i bröst också,
och i fanan bästa färgen,
solens gull på himlens blå.

2. Land, du välsignade.

Musik: *R. Ahltén.*

Land, du välsignade, tag min sång!
Gjut din ande i orden!
Giv att den ljuder fullkomnad en gång,
sången om landet i Norden.
Sången om sjumila skogar och sjö,
slätter, som skördar oss bära,
midnattsol och midvintersnö,
Sverige till ära Sverige!

Land, du välsignade, tag mitt verk!
Dig min strävan jag vige!
Signe min tanke och armen stärk!
Främst bland de främste jag stige.
Att, när min bana jag ändat har,
stigit till skuggorna neder,
stolt må minnas att svensk jag är,
Sverige till heder Sverige!

3. Sveriges flagga.

Text: *K. G. Ossian-Nilsson.*
Musik: *Hugo Alfvén.*

Flamma stolt mot dunkla skyar
lik en glimt av sommarns sol
över Sveriges skogar, berg och byar,
över vattnen av viol.

Du, som sjunger, när du bredes
som vår gamla lyckas tolk:
"Solen lyser! Ingen vredes
åska slog vårt tappra folk!"

Flamma högt, vår kärleks tecken,
värm oss, när det blåser kallt!
Stråla ur de blåa vecken
kärlek, mera stark än allt!
Sveriges flagga, Sveriges ära,
fornklenod och framtidstolk,
Gud är med oss, han skall bära
stark vårt fria svenska folk.

4. Orsa-marsch.

Text: *R. Dybeck.*
Melodi från Orsa.

Mandom, mod och morske män
finns i gamla Sverige än,
kraft i arm och mod i barm,
ungdomsvarm i bardalarm.
Ögon blå
då och då
le i blomsterdalar där!
Nord, du jordens jättelem,
nord, du milda hjärtans hem!

Toner än från forna dar
ljuda där i skog och dal,
vilda som en storm på hav,
milda som en tår på grav.
Lyssnen då,
vänner på,
hemländsk hundraårig sång!
Lyssnen, älsken, lären den,
sjungen, sjung den själva se'n!

5. Jag älskar var fur i skogen.

Jag älskar var fur i skogen,
som susar i nordanland.
Jag älskar var teg, där plogen
bär vittne om idog hand.

Jag älskar de vida slätter
i solljusets sommarprakt,
i vintrarnas stjärnenätter,
när stormen till ro sig lagt.

Jag älskar de tusen sjöar
och havet, det famnande blå,
de klippiga skär och öar,
som vakt emot fienden stå.

Ja, du är mig fader, moder,
så sjunges från strand till strand,
långt mera än syster, broder,
ty du är mitt fosterland.

Om än mina drömmar brista,
som kommit mitt hjärta att slå,
jag vill dig dock aldrig mista,
nej, älska dig dubbelt då.

Men än svajar Sveriges fana,
än friheten bor i nord,
o, Herre, må du oss dana
till kärlek för fosterjord!

6. Dåne liksom åskan, bröder.

Text: *Joh. Jolin.*
Musik: *H. Stunz.*

Dåne liksom åskan, bröder,
högt vår fosterländska sång!
Pulsen brinner, hjärtat glöder!
Marsch framåt ännu en gång!
Sången ädla känslor föder,
hjärtats nyckel heter sång.
Må vi då i toner svära
trohetseden hand i hand:
liv och blod för Sveriges ära!
Hell, vårt dyra fosterland!
Liv och blod för Sveriges ära!
svära,
trogna bröder, hand i hand.

7. Kustartillerivisan.

Text: *H. Victorin.*
Musik: *F. Erwall.*

Vid Österhavets klippkust
en viking dystert såg,
på västerväga vindpust,
som bragte härnadståg.
Den ättelägg han fick sen
han köpte en ballist,
den ladda han med kullersten
blev kustartillerist.

Kring Elfsborgs gråa murar
och Kalmar stolta slott,
har blåsts i välska lurar
och fällts mång tusen skott.
Från nordansvepta skären
de snöpligt seglat hem
och gamla Sveas landamären
äro svenska än.

Där havets åskor rulla
mot kobbar, grund och skär.
Vid sund av minor fulla,
den platsen är oss kär.
Vi trampa däcksplank våta,
vi trampa hård betong.
Till dova mullranden hörs låta
pjäsers hårda sång.

Kanonens dån är vår musik
och minans knall refräng.
All ovän snärjs av vår taktik
och blir ett blodnäst gäng.
Från norrlandsort, där is slår vakt
till Skånes platta slätt,
vår uniform, vår käcka takt
markerar kustens sätt.

8. Krigarens dröm.

Musik: *J. P. Cronhamn.*
Text: *L. Feuk.*

Krigarn vilar sig i mark och skog ofta nog :/:
Klippan är hans hårda huvudgärd,
sängkamraten är hans goda svärd.
Krigarn vilar sig i skog ofta nog :/:

9. Ja vi ska hålla samman...

Ja vi ska hålla samman,
ja samman, ja samman,
ju mer vi är tillsamman
ju gladare vi bli.
För din vän är min vän,
och min vän är din vän.
Ju mer vi är tillsamman
ju gladare vi bli.

10. Soldatvisa från 30-åriga kriget.

Text: *Z. Topelius.*
Musik: *Aug. Söderman.*

I Finland där åto vi rovor och gröt
och drucko vårt spisöl uppå,
vi gingo så magra som Faraos nöt
för plogen att plöja och så,
vi förde vår fattiga tunna till kvarn
och gingo i kyrkan, beskedliga barn.
Den första bägarn, hurra!
Kamrater, skall Finland ha!

Se'n drogo vi fjärran med svärd i vår hand
att slåss på en främmande jord,
vi bjödos av Tilly på frukost ibland
och gjorde besked vid hans bord.
Och påven, han bad oss att draga för hin,
vi kysste hans nunnor och drucko hans vin.
Den andra bägarn, hurra!
Kamrater, skall påven ha.

Och blöda vi stundom vårt rödaste blod,
så blöda ock druvorna sitt,
och slåss vi för kungen med ridderligt mod,
så slåss han för oss ... vi ä' kvitt.
Se'n gå vi med honom från druvornas sköt
förnöjda tillbaka till rovor och gröt...
Den sista bägarn, hurra!
Kamrater, skall kungen ha!

11. Å hej, vad det går!

Å hej, vad det susar i löven,
å hej, vad det sjunger i bäckens brus.
Å hej, vad det lyser av blommor
i detta trevliga hus!

Å hej, vad vi kustare ha roligt,
å hej, vad det är för en härlig dag.
Om vägen är än så lång, lång,
blir man varken trött eller svag.

Andra stämman.

Å hej, vad det går,
å hej, vad det går.
Å hej, vad det går,
å hej, vad det går.

12. Sommartider i skärgården.

Text och musik: *F. Erwall.*

(vid Lagnöberg)

Intet är som sommartider,
sommarveckor, skärgårdstider,
ingen kväll sitt skimmer sprider,
som en kväll på Lagnöberg.
Kom på vita sommargångar,
kärleksgångar,

luften ångar,
och den ton ditt öra fångar
är en glädjens melodi.

(vid Oscar-Fredriksborg)

Färg av dunkelblåa vatten,
tusen lampors glimm i natten.
Sakta glider strömmens vatten
sommarsorlande förbi.
Och från lindarna hörs suset
smekande kring fästningshuset,
som en underton till bruset,
ifrån "kustens" melodi.

13. Den gyllene ringen.

Text och musik: *Jöde.*

Bland alla vänner vitt omkring,
du skall ha min gyllne ring.
Bland alla vänner vitt omkring,
du skall ha min ring.
Vi bygga oss ett eget bo,
för kärlek och för evig tro.
Vi bygga oss ett eget bo,
för kärlek och för tro.

Nu blir det spel och bröllopsdans,
brudemarsch och myrtenkrans.
Nu blir det spel och bröllopsdans,
marsch och myrtenkrans.
Hej hopp, mitt eget unga viv,
du gav mig hälften av mitt liv.
Hej hopp, mitt eget unga viv,
du hälften av mitt liv.

14. Landsvägstrall.

Nu så glada gå vi alla
stora landsvägen fram och tralla,
tralalalalala tralalalalala.
Goda vänner, glada, unga,
nu vi gå med varann och sjunga,
tralalala, tralalala, tralalalalala.
Vägen är så lätt att vandra,
när vi sjunga med varandra,
solen lyser klar i höjden,
i vart öga lyser fröjden.
Uti solen sjöar glittra,
uti skogen små fåglar kvittra,
tralalala.
Landsvägen gå vi sommardagar
genom hult och hagar,
utöver bygden klinga skall
vår glada landsvägstrall.
Sjung tralalalala,
sjung tralalalala, trala,
sjung tralalala, tralalalalalalala.

15. I sommarens dagar.

Av *Benatzky.*

(Melodi ur "Vita hästen".)

När min barometer sol och värme spår
och jag semester får,
blir världen ny.
Men trots allt det vackra livet bjuder på,
till denna stilla vrå
jag längtar ty:

Refräng:

I skärgården uti sommarn's dar vi känt att lyckan där bor.
Den har oss lockat att drömma,
och fått oss att sorgerna glömma.
Om någon gång härifrån vi far,
med vemod avsked vi tar,
ty vårt hjärta fullt av minnen
för alltid vi lämnat kvar.

Solen lyser dubbelt vackert denna dag,
blott för att du och jag
här mötts igen.
Allt hos oss är liksom förr, naturligtvis,
och samma paradis
ha vi nog än.

Refräng:

I skärgården uti sommarn's dar...

16. Calle Schewens vals.

Text och musik: *Evert Taube.*

I Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand,
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb, han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö
i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker att karlar är troll
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö
och vittja tvåhundrade krok.
Fördöme dig, skymning och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros,
han dansar när solen går opp!

17. "Svarte Rudolf".

Text: *E. A. Karlfeldt.*

Se, svarte Rudolf han dansar,
han böjer sin nacke och ler,
han tänker på stormiga nätter,
i Amsterdams glädjekvarter.
:/: Han drömmer om flickornas kransar
om svävande bruna ben,
vid stranden av blåa slätter,
vid Samoamånens sken. :/:

Han böjer sin nacke och blundar
i flygande roslagsvals,
så höll han i smäktande lundar,
sin arm kring chilenskans hals.
:/: Så böjde han krullig hjässa
en afton i negerbyn,
mot trettonårig prinsessa,
med eldsken på ebenholtzhyn. :/:

Så dansar de svajiga karlar
på Malagas vinstänkta redd,
den vitröda tösen hon bävar
bedårad, förlorad, förledd.
:/: Hon ler, i den väldiges nävar,
åt allt vad han tog och han gav,
hon suckar — och vinden svarar,
från Ålands jäsande hav. :/:

18. Kanon I.

Upp kamrater, upp till sång!
Låt oss sjunga,
låt oss sjunga
dagen lång.

19. Kanon II.

Glad och god skall mänskan vara
hela livet in till döden.

20. Dryckesvisa.

Ack, om jag bodde någon stans
bland berg och gröna dalar,
där det var sång och det var dans,
långt in i skogens salar.
Var blomma var en jungfru huld,
var klippa full av rödan guld
och jag var fri från sorg och skuld,
:/: då vore ljuft att leva :/:

Ack, om den runda jordens klot
av stilltonost var gjuten
och varje källa vid min fot,
gav vin för gom och truten.
Och allt var fröjd på jordens ring
och punschen bryggdes runt omkring
och allting kosta ingenting.
:/: då vore ljuft att leva :/:

Ack, om jag bodde på en krog
och bror min på en annan
och penningar jag hade nog
och dubbelt öl i kannan.
En vacker flicka på vart knä,
en speleman, som spelade
och ingenting falerade
:/: då vore ljuft att leva :/:

21. Sång till helan.

Mel. *Mandom, mod och morske män...*

Glaset fyllt till brädden står
för den, som vill ha en tår.
Vapenbröder, morske män,
kronans karlar, se och känn.
Pärlor små,
då och då,
ner igenom strupen far.
När var enda tår vi druckit ut.
Med vårt tomma glas vi gör salut.

22. Sång till halvan.

Mel. *Kovan kommer, kovan går...*

Vapenbröder ta en sup, halvan går, halvan går.
Pejla med den magens djup, halvan går, halvan går.
Balsam är den ljuva tåren,
kollektivt den styrker kåren.
Var finns plats uppå vår jord,
som bättre är än "Borgens" bord?

23. Sång till tersen.

Mel. *Gubben Noa.*

Till ett stuprör, till ett stuprör
strupen ej blev gjord.
Då nu tersen bider,
ta vi den och lider.
Ner den glider,
gott den svider.
Morske, svenske män.

PRIS 25 ÖRE